

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoE/198/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514203591
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514203591.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci výkonu rozhodnutia o styku maloletého dieťaťa T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dcéry otca G. I. P., G. bytom J., T. XX a matky W. K. E., bytom D. P., Y. XXX/X zastúpenej Mgr. Ivetou Gavačovou, advokátkou so sídlom Stará Turá, Družstevná 2, o nariadenie výkonu rozhodnutia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.06.2015 č.k. 4Em/1/2014- 68 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením zo dňa 30.06.2015 č.k. 4Em/1/2014- 68 vyhlásil súdny výkon rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/181/2012-407 zo dňa 18.02.2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 4P/181/2012-411 zo dňa 21.02.2014 o styku maloletej T. P. s otcom za neprípustný a zároveň ho zastavil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uviedol, že podaním doručeným tunajšiemu súdu písomne dňa 27.05.2014 navrhol otec maloletej T. P. výkon rozhodnutia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/181/2012-407, ktorým súd určil styk otca s dcérou T., vždy prvý štvrtok v mesiaci, v čase od 14:30 hod do 16:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom v kancelárii a za prítomnosti PhDr. Daniela Ferkodiča. V zmysle tohto rozhodnutia mala matka povinnosť dieťa v stanovený čas pripraviť a odovzdať pred kanceláriou PhDr. Daniela Ferkodiča a v stanovený čas si dieťa na rovnakom mieste vyzdvihnúť. Otec maloletej T. je toho názoru, že matka maloletej T. marí výkon rozhodnutia, nakoľko od nariadenia súdu sa neuskutočnili žiadne zo stretnutí. Dôvodom neuskutočnenia sa stretnutia dňa 06.03.2014 bol zdravotný stav maloletej. Na stretnutie dňa 03.04.2014 sa matka s maloletou nedostavila pre podanie odvolania voči vyššie uvedenému rozhodnutiu. Čiastočným rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/186/2012-407 zo dňa 18.02.2014, v spojení 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 4P/181/2012-411 zo dňa 21.02.2014, súd vo výroku V. nariadil predbežné opatrenie v znení: Otec má právo stretávať sa s maloletou T. vždy prvý štvrtok v mesiaci, v čase od 14.30 hod. do 16.00 hod., na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom v kancelárii a za účasti PhDr. Daniela Ferkodiča. Matka maloletej je matka v stanovený čas dieťa pripraviť a odovzdať pred kanceláriou PhDr. Daniela Ferkodiča a v stanovený čas si dieťa na rovnakom mieste vyzdvihnúť. Z úradnej činnosti je okresnému súdu známe, že na tunajšom súde prebieha pod sp. zn. 4P/181/2012 konanie o úprave styku otca G. JM. s maloletou dcérou, ktoré nie je toho času právoplatné skončené. Vo veci bolo dňa 24.02.2015 vyžiadané odborné stanovisko MUDr. Ladislava Kvasničku a MUDr. Juraja Kličku ohľadom posúdenia vplyvu stretnutí uložených predbežným opatrením na maloleté dieťa. Vyjadrenia oslovených lekárov ďalší postup súdu neovplyvnili. Zákonný sudca nariadil na deň 09.04.2015 pojednávanie, na ktorom bola maloletá T. vypočutá, pričom súdu uviedla, že sa s otcom stretávať nechce. Následne bol uznesením č. k. 4P/181/2012-763 zo dňa 29.04.2014 ustanovený do konania PhDr. Ján Šútovec, PhD., znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých a poradenská psychológia. Matka podala návrh

na zákaz styku otca s dieťaťom. Účastníci sa dňa 25.06.2015 podrobili vyšetreniu znalca, znalecký posudok nebol súdu zatiaľ doručený. Bez výsledkov znaleckého dokazovania súd nevie posúdiť, či sú alebo nie sú stretnutia maloletej s otcom v jej záujme. Z podaní otca ako aj matky súd zistil, že v dňoch 05.06.2014, 03.07.2014, 07.08.2014, 04.09.2014 bolo dieťa objektívne pripravené na stretnutie s otcom, avšak tieto boli sprevádzané väčšinou hádkami rodičov dieťaťa a odmietavým postojom dieťaťa k stretávaniu sa s otcom. K stretnutiu nedošlo dňa 02.10.2014 pre pracovné povinnosti matky dieťaťa. V danej súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že výkon rozhodnutia má postihovať povinného, na základe právoplatného rozhodnutia. Matka plní povinnosť, v stanovenom čase umožňuje styk dieťaťa s otcom. Rozhodnutie o nariadení výkonu rozhodnutia by tak v konečnom dôsledku postihlo samotné dieťa. Súd má zo spisového materiálu sp. zn. 4P/181/2012 za preukázané, že vzťah otca s dieťaťom je narušený. Súd poukazuje, že v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa, ale najmä v zmysle Zákona o rodine je súd povinný prihliadať na názor dieťaťa, ktoré má právo sa k danej veci vyjadriť. Vzhľadom na vek dieťaťa má súd za to, že je už rozumovo natoľko vyspelé, aby bolo schopné svoje stanovisko jasne formulovať. Z uvedeného dôvodu súd na jeho názor prihliadol. S poukazom na vyššie uvedené rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Vec právne posúdil podľa § 268 ods. 1 písm. e) O.s.p., § 251 ods. 1, § 272 ods. 1 písm. a) O.s.p., § 272 ods. 3 O.s.p., § 273 ods. 1 O.s.p., § 43 ods. 1 Zákona o rodine, čl. 3 bod 1., čl. 9 bod 3, čl. 12 bod 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie otec. Súdu prvého stupňa vytykal nesprávne právne posúdenie veci. Uznesenie je arbitrálne, nezohľadňuje skutočnosti, preukázané z úradnej činnosti súdu, zamlčuje zrejme a preukázané skutočnosti, nehodnotí všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a starostlivo neprihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Je diskriminačné, pretože odôvodnenie je nejasné, súd pri hodnotení veci postupoval selektívne, pričom sa vo viacerých prípadoch opieral o tvrdenia, o ktorých sú dôvodné pochybnosti. Vytykal okresnému súdu, že sa s podstatnou časťou merita podania z 05.06.2015 vôbec nevysporiadal, že sa opieral o vypočutie maloletej T., ktorá uviedla, že „sa s otcom stretávať nechce“, no neuviedol dôvod, pre ktorý sa mal. T. nechce stretávať s otcom. Dôvodom takejto jej výpovede podľa neho je, že matka dlhodobo s dieťaťom manipuluje. Matka do negatívneho ovplyvňovania dcéry sofistickovane zaťahuje aj tretie osoby (svojho milenca, svoju advokátku, inú svoju dcéru, jej priateľa, zrejme aj svoju matku a najbližšie okolie). Osobitne odkazuje na vyjadrenie mal. T. pri vypočutí súdom dňa 09.04.2015. Domnieva sa, že výpoveď mal. T. v tomto zmysle jednoznačne odkazuje k tomu, že matka u dcéry vytvára odpor voči nemu všetkými spôsobmi. Odmietavý postoj maloletej nemá žiaden relevantný základ. Okrem dieťaťa to potvrdil aj súdny znalec, ktorý zistil, že maloletá „nemá s otcom žiadne negatívne skúsenosti ani z minulosti, ani zo súčasnosti“. Aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia založil na konštatovaní, že prihliada na názor mal. T., ktorá si styk s otcom neželá. V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Jeho úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie. Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti. Za tohto stavu namieta právny názor prvostupňového súdu a poznamenáva, že názor maloletej je potrebné korigovať, keďže súd je povinný sledovať jej najlepší záujem. Dňa 31.05.2013 súd v uznesení č. k. 4P/181/2012-183 vyslovil právny názor, že „mal za preukázanú naliehavú potrebu obnovenia kontaktu otca s maloletou“. V čase od 31.05.2013 do 30.06.2015 nenastali žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali zákonné predpoklady na obmedzenie alebo zakázanie styku dieťaťa s otcom. Matka spôsobuje a vytvára v priebehu niekoľkých rokov svojím ľahostajným prístupom a manipuláciou s dieťaťom umocnenie klamlivého pocitu u mal. T., že otec nie je v jej živote potrebný. Súd nijako nezodôvodnil dramatickú zmenu právneho názoru od „naliehavej potreby obnovenia kontaktu dieťaťa s otcom“ až k tomu, že „nevie posúdiť, či je to v záujme dieťaťa“. Voči tvrdeniu súdu, že „stretnutia boli sprevádzané väčšinou hádkami rodičov dieťaťa“ sa dôrazne ohradzuje. Ak by dieťa na stretnutie bolo pripravené v duchu zákona, tak by nemohlo stretnutie odmietat. Súd sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal marením výkonu súdneho rozhodnutia, daného rozsudkom č. k. 7P/11/2010 zo dňa 27.09.2010, ktorým súd uložil matke povinnosť: a) informovať otca vždy raz mesačne o zdravotnom stave dieťaťa, b) informovať otca vždy raz mesačne o výchovných problémoch, c) informovať otca vždy raz mesačne o bežných veciach, týkajúcich sa dieťaťa. Správanie sa sudkyne podľa neho hraničí so zaujatosťou súdu vo veci. Navrhuje, aby odvolací súd dal podnet prvostupňovému súdu na postup podľa § 37 ZoR. Opatrenie je potrebné sledujúc najlepší záujem mal. T.. V ďalšom navrhuje, aby odvolací súd rozhodol o uložení pokuty matke. Navrhuje, aby súd rovnaké

rozhodnutie prijal aj vo veci neplnenia informačnej povinnosti matky podľa rozsudku OS v Novom Meste n/V sp. zn. 7P/11/2010 zo dňa 27.09.2010. Neskôr doplnil odvolanie o námietku, že vypočutie dieťaťa sa vykonalo nezákonným spôsobom. Dieťa vypočúval znalec i sudkyňa, ktorá nebola k tomu riadne vyškolená. Dieťa vyjadrovalo názory a postoje, ktoré preberá od matky. Súd absolutizoval jeden výrok dieťaťa a vôbec nevzal do úvahy zrejmé skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, osobitne názory správy štátneho psychológa (dr. Ferkodič), ktorý bol z rozhodnutia súdu prítomný na všetkých stretnutiach otca a mal. a najlepšie pozná vzťahovú situáciu zo všetkých, ktorí majú o dieťati rozhodnúť.

K odvolaniu sa vyjadrila matka. Považuje napadnuté uznesenie súdu za správne. Uznesenie bolo vydané na základe podrobnej znalosti osobitostí prípadu a splňa základné kritérium pri rozhodovaní o maloletom dieťati - záujem dieťaťa. Súd oprel svoje zdôvodnenie okrem iného o vypočutie maloletej T. v konaní 4P/181/2012 dňa 09.04.2015. Otec podáva návrhy na výkon rozhodnutia opakovane, a to aj vtedy, keď stretnutia s dcérou neprebehnú podľa jeho predstáv. Jeho jedinou snahou je trestať a psychicky terorizovať matku, nie získať si prirodzenou a trpezlivou cestou vzťah k dcére, ktorý si sám zničil. Otec vnáša do konania chaos. Predmetné konanie o návrhu na výkon rozhodnutia je vedené na základe jeho návrhu zo dňa 27.05.2014, a to pre údajné marenie výkonu rozhodnutia v dňoch 06.03.2014 a 03.04.2014. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku v časti prebežného opatrenia na úpravu styku sa uskutočnili stretnutia, matka dcéru na stretnutie s otcom priviedla, dieťa odovzdala PhDr. Ferkodičovi pred jeho kanceláriou. Čo prebieha v jeho kancelárii počas styku, na to matka vplyv nemá. Neschopnosť otca nadviazať komunikáciu s dcérou, získať si jej pozornosť a lásku, zaujať ju, nie je vinou matky. Je chvályhodné, že napriek tomu, že dieťa tieto stretnutia odmieta, ju vôbec do kancelárie Dr. Ferkodiča dostane. Otec rád používa slovné spojenie, že matka dieťa dlhodobo manipuluje. Dokonca neváha klamať a odvolávať sa na údajné zistenie znalca, ktorý to mal vraj potvrdiť v znaleckom posudku. Takéto tvrdenie nikde v znaleckom posudku nie je. Vo svojom odvolaní opäť uvádza to, čím sa vyhráždza aj T., že je zo zákona matka prejavovať svojmu otcovi úctu a rešpektovať ho, a pokiaľ tak nebude robiť, že je chorá a bude sa musieť liečiť na psychiatrii. Takýmto prístupom k malému dieťaťu si žiaden rodič prirodzený rešpekt a úctu nezískal. Názor maloletej nie je potrebné korigovať, ako sa nesprávne otec domnieva, zisťovanie názoru dieťaťa súdom by potom bolo vždy zbytočné, ak by ho mal súd korigovať. V máji 2013 bola úplne iná situácia, ako v čase, keď otec podával návrh ba výkon rozhodnutia a v súčasnosti je taktiež úplne iná. Práve správanie sa otca v priebehu uplynulých rokov ku T. a jej matke spôsobuje to, že ho dcéra viac a viac odmieta, pretože matka je pre ňu najdôležitejšia bytosť v jej živote, ktorá je tu pre ňu od jej narodenia. Každý, kto ubližuje jej matke, akoby ubližoval aj jej. Otec by to mal pochopiť, tiež sa mu nepozdáva platiť výživné na T., považuje to dokonca za nemorálne. Výživné platí mesačne pozadu a zaostalé výživné vo výške 1.050,- eur doposiaľ neuhradil a ani nehodlá na základe vlastného vyjadrenia uhradiť. Dokonca požiadal o zastavenie exekúcie pre svoju nemajetnosť (nemajetný človek nechodí na zahraničné dovolenky). Predmetom tohto výkonu rozhodnutia nie je rozsudok sp.zn. 7P/11/2010, preto sa k tejto časti odvolania otca nevyjadruje a nesúhlasí ani s tým, aby krajský súd rozhodoval namiesto prvostupňového súdu o viacerých neprehľadných návrhoch otca.

K vyjadreniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že konotácia vyjadrenia matky je identická s mnohými inými podaniami matky (a najmä jej právnej zástupkyne), ktorých hlavných leitmotívom je vytvoriť z neho kverulanta, násilníka, nečestného človeka a pod. Preto aj výstavba stanovísk sa zakladá na lžiach, polopravdách, invektívach a na osočovaní. Matka uvádza: „Výživné platí mesačne pozadu...“. V tejto veci podala matka trestné oznámenie pre zanedbávanie povinnej výživy. Má k dispozícii poštové poukážky osvedčujúce, že inkriminované výživné bolo zaplatené. Výživné platí pravidelne a v stanovenej výške.

K vyjadreniu otca sa opätovne vyjadrila matka a uviedla, že otec sústreďuje pozornosť opäť iba na seba, stavia sa do pozície obeť. K tomu predložila fotokópiu posudku znalca PhDr. Jána Šútovca, Phd., ktorý bol vypracovaný ku dňu 23.09.2015. Poukazovala na závery znalca, podľa ktorých otec... „časom strhol pozornosť na seba, ako na osobu, okolo ktorej sa všetko točí, a ktorej právo bolo porušené...“. V inej časti znaleckého posudku uvádza: „... on udáva tempo a určuje témy a všetci ostatní iba reagujú na jeho kroky. Pán P. je vytrvalý. Oslovuje rôzne osoby, jednostranne ich informuje a získava od nich podporné stanoviská, neraz úplne školometské, ale sú v súlade s jeho argumentačnou pozíciou. Tie potom využíva, prípadne svojsky interpretuje pri polemike s názormi profesionálov, ktorí sú vo veci zaangažovaní.“ „Hlavnou postavou predmetného konania pre znalca je maloletá T., ktorá sa nezaslúžene stala pokusnou osobou pri skúmaní, kam až dospeje alibizmus v konfrontácii s vyhrážkami.

Pána P. môžeme poľutovať, ale to je tak všetko, čo sa pre neho dá urobiť. Svoju šancu si spackal sám. Treba počúvať, čo hovorí maloletá a prestať špekulovať, odkiaľ to má, kto jej to kázal povedať. Nie je pravda, že jej ťažkosti si vymýšľa matka, či doktor Kvasnička. Jej stav si vyžaduje odvahu k radikálnemu riešeniu: žiadny kontakt s otcom. T. sa približuje k veku, kedy deti začínajú problémy v rodine riešiť suicídiom.“ Čo sa týka výživného - predkladá pre informáciu rozhodnutie exekučného súdu o nevyhovení námietkam p. P. o odklad exekúcie, o zamietnutí námietok proti exekúcii a proti trovám exekúcie, kde je v podstate obsiahnuté všetko, čo treba k „pravdivosti“ tvrdenia p. P. povedať. Je toho názoru, že súd rozhodol správne, ak nenariadil výkon rozhodnutia Napadnuté uznesenie o neprípustnosti výkonu rozhodnutia vydal súd dňa 30.06.2015, teda po 16 mesiacoch od vydania predbežného opatrenia. Súd mal teda v čase vydania napadnutého uznesenia nepochybne k dispozícii nové informácie ohľadne problémov, ktoré T. stretnutia s otcom spôsobujú. Navyiac, v súčasnosti je už k dispozícii aj spomínaný znalecký posudok, ktorý jednoznačne neodporúča stretnutia T. s otcom, keď uvádza, že „styk navrhovateľa s mal. T. za jestvujúcich okolností je nežiaduci a kontraproduktívny“. Znalec záverom uvádza: „Pokusy o styk alebo mediáciu sú v tomto prípade kontraindikované. V prípade neakceptovania záverov posudku otcom dieťaťa a eskalovanie ďalšieho kola malicherných kverulácií znalec odporúča súdu krajné riešenie - zákaz styku.“ Aj pre zástupkyňu matky je na prvom mieste T., ktorej záujmy doteraz, žiaľ málokto bral do úvahy (viď konštatovanie znalca, že treba skončiť s alibizmom. Tým zrejme narážal najmä na ignoráciu zo strany kolízneho opatrovníka, ktorý je v danom prípade viac pasívnym pozorovateľom ako aktívnym ochrancom jej záujmov). Napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom považuje za vecne správne a navrhuje ho v plnom rozsahu potvrdiť.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v intenciách § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je správne, a preto je potrebné ho potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. O odvolaní otca rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa vychádza zo správneho skutkového a právneho záveru, je odôvodnené podľa kritérií v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., správne a presvedčivo, preto sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Rozhodnutie sa opiera predovšetkým o vyslovený názor maloletej T.y, ktorá je vo veku, kedy je schopná samostatne formulovať a prejavíť svoju vôľu. Výsluch maloletej T. vykonal okresný súd v súlade s pravidlami zakotvenými v § 100 ods. 3 O.s.p.. Dôkaz výsluchom nebol vykonaný nezákonným spôsobom, ako namieta otec bez bližšieho odôvodnenia, v čom má podľa jeho názoru spočívať nezákonné konanie okresného súdu pri výsluchu maloletej.

Otec opakovane v odvolaní namieta prejavovaný názor dieťaťa, nepáči sa mu, odmieta ho akceptovať a žiada ho korigovať. Domnieva sa, že za názorom dieťaťa je jeho manipulácia matkou. Na uvedené námietky otca dáva jednoznačnú odpoveď posudok č. 18/2015 znalca z odboru psychológie PhDr. Jána Šútovca, PhD. zo dňa 23.09.2015 vyhotoveného na základe uznesenia okresného súdu vo veci vedenej pod sp.zn. 4P/181/2012. V ňom znalec po preštudovaní spisu, rozbere anamnézy účastníkov, explorácii problému, pozorovaní a po vykonaní psychologických testov skonštatoval, že otec časom strhol pozornosť na seba, ako na osobu okolo ktorej sa všetko točí a ktorej právo bolo porušené. On udáva tempo a určuje témy a všetci ostatní iba reagujú na jeho kroky. Otec je vytrvalý. Oslovuje rôzne osoby, jednostranne ich informuje a získava od nich podporné stanoviská, neraz úplne školometské, ale ktoré sú v súlade s jeho argumentačnou pozíciou. Tie potom využíva, prípadne svojsky interpretuje pri polemike s názormi profesionálov, ktorí sú vo veci zaangažovaní. Otec si od začiatku počína ofenzívne a rozšafne diktuje súdu, čo má zariadiť. Jeho spočiatku pochopiteľná snaha nadviazať na citový vzťah s dcérou z obdobia pred uväznením sa postupne pretransformovala na nezmyselnú vojnu, vojnu proti každému, kto zastáva vo veci jeho styku s dcérou iné stanovisko ako on. Útok proti starej matke T., sestre J., odporkyni, manipulatívne kladenie otázok rôznym odborníčkam, obvinenie z emocionálneho incestu a škandalizovanie MUDr. Kvasničku boli mimoriadne zlé nápady, ktoré eskalovali konflikt a viedli k extrémnemu zatvrdeniu stanoviska matky. Kauza sa zacyklila - vznikol bludný kruh. Otec je mizerný štylista, ale rád píše. Nekriticky prijíma školometské názory, ktorými argumentuje v polemike s názormi profesionálov. Hlavnou postavou konania je pre znalca maloletá T., ktorá sa nezaslúžene stala

pokusnou osobou pri skúmaní, kam až dospeje alibizmus v konfrontácii s vyhrážkami. Otca môžeme poľutovať, ale to je tak všetko, čo sa pre neho dá urobiť. Svoju šancu si spackal sám. Treba počúvať, čo hovorí maloletá, a prestať špekulovať, odkiaľ to má, kto jej to kázal povedať. Nie je pravda, že jej ťažkosti si vymýšľa matka, či doktor Kvasnička. Jej stav si vyžaduje odvahu k radikálnemu riešeniu: žiadny kontakt s otcom. T. sa približuje k veku, kedy deti začínajú problémy v rodine riešiť suicídiom. Ide o bludný kruh, v ktorom sa každý z rodičov cíti byť obeťou druhého rodiča. Správajú sa voči sebe defenzívne, k čomu patria aj preventívne útoky. Maloletá je v tomto bludnom kruhu stratená a nemá šancu na vytvorenie si autentického vzťahu s otcom. Výsledok je spoločným dielom oboch rodičov. Styk navrhovateľa s mal. T. za jestvujúcich okolností je nežiaduci a kontraproduktívny. Pokusy o styk alebo mediáciu sú v tomto prípade kontraindikované. V prípade neakceptovania záverov posudku otcom dieťaťa a eskalovanie ďalšieho kola malicherných kverulácií znalec odporúča súdu krajné riešenie - zákaz styku.

Odvolačí súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi znalca. Ide o závery odborníka v oblasti psychológie, ktorý popisuje a analyzuje súčasný stav vzájomných vzťahov, ako aj súčasný psychický stav dieťaťa a hľadá odborné riešenia problému. Znalec v posudku vyslovil, čo je v súčasnej dobe skutočným najlepším záujmom dieťaťa. Nie je to korigovanie jeho prejaveneho názoru nestýkať sa s otcom, ale naopak rešpektovanie jeho názoru. V tejto súvislosti si odvolací súd osobitne všima zistenie znalca, že v zložke prežívania maloletej je taká prevaha negatívnych citových kvalít z okruhu depresie (čiastočne aj úzkosti), aké nachádzame u dospelých žien liečených pre depresívnu poruchu. Toto zistenie znalec v písomnom posudku zvýraznil použitím výkričníka. Rovnakým spôsobom zvýraznil svoju odbornú skúsenosť, že T. sa približuje k veku, kedy deti začínajú svoje problémy riešiť suicídom. Uvedený výkričník je predovšetkým výstrahou a varovaním pre oboch rodičov, osobitne otca, aby pri svojich krokoch v danej veci sledovali najlepší záujem dieťaťa, a nie svoj záujem. V súčasnej dobe ofenzívne necitlivé riešenie problému obnovenia vzťahu, ktoré uskutočňuje otec, nie je riešením, no najmä nie je v záujme zdravého psychického vývoja maloletej T.. Toto je skutočnosť významná pre posúdenie návrhu na nútený výkon rozhodnutia (predbežného opatrenia) o úprave styku vydaného pred takmer dvoma rokmi, a nie vzájomné obviňovanie, kto alebo čo je príčinou súčasného postoja dieťaťa k tejto otázke.

Skutočnosti zistené znalcom len potvrdzujú správnosť záverov okresného súdu, ku ktorým okresný súd dospel vychádzajúc z poznania veci z ostatných dôkazov obsiahnutých v spise (predovšetkým výsluch maloletej T.) ako aj z tvrdení a postupu účastníkov v konaní. Znalecký posudok preto nie je jediným dôkazným prostriedkom, a skutočnosti ním zistené vyplývajú aj z ostatných vo veci vykonaných dôkazov.

V zmysle Článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa z 20. novembra 1989 (oznámenie č. 104/1991) záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti, týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

V súčasnosti je podľa názoru odvolacieho súdu v najlepšom záujme dieťaťa nerealizovanie styku s otcom tak, ako bol upravený predbežným opatrením. Táto skutočnosť je dôvodom, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať, preto odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p ako vecne správne potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým okresný súd vyhlásil neprípustnosť súdneho výkonu rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.02.2014 č. k. 4P/181/2012-407 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21.02.2014 č. k. 4P/181/2012-411 v časti predbežného opatrenia o styku maloletej T. P. s otcom.

Podľa § 268 ods. 1 písm. e) O.s.p. výkon rozhodnutia sa zastaví, ak výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať. Citované ustanovenie predpokladá dve samostatné rozhodnutia, ide tu teda o dvojázovosť konania. Najprv súd rozhoduje o neprípustnosti súdneho výkonu rozhodnutia a následne o zastavení výkonu rozhodnutia. Keďže okresný súd správne vo svojom prvom výroku vyhlásil neprípustnosť súdneho výkonu rozhodnutia, sú tu dané dôvody, aby bol výkon rozhodnutia zastavený. Okresný súd v druhom výroku napadnutého uznesenia správne výkon rozhodnutia zastavil, preto odvolací súd uvedené uznesenie ako vecne správne potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p..

Okresný súd sa v danej veci napadnutým uznesením vypořiadal s návrhmi otca zo dňa 10.04.2014 doplneného 25.05.2014, zo dňa 17.07.2014, 27.06.2015, ktorými sa opakovane výslovne domáhal

súdneho výkonu rozhodnutia o styku (rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.02.2014 č. k. 4P/181/2012-407 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21.02.2014 č. k. 4P/181/2012-411). Tak vec okresný súd označil aj v úvodnej časti svojho rozhodnutia.

Pokiaľ ide o ďalšie návrhy otca na výkon iných rozhodnutí (napr. otcom uvádzaný rozsudok zo dňa 27.09.2010 č. k. 7P/11/2010 ukladajúci povinnosti matke), návrh otca na prijatie výchovných opatrení podľa § 37 Zákona o rodine uvedené v odvolaní, týmito sa musí zaoberať okresný súd ako prvostupňový súd v príslušnom konaní v záujme zachovania dvojínštančnosti súdneho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.